RubenWillaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Vaubanpark
(Veurne, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2021C138
Maart 2021

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2021
Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV

Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1 Programma van maatregelen 6

1.1 Administratieve gegevens 6
1.2 Synthese 8
1.3 Gemotiveerd advies 9

1.3.1 Aanwezigheid van een archeologische site 11
1.3.2 De waardering van de archeologische site: 11
1.3.3 Impactbepaling 11
1.3.4 De bepaling van de maatregelen 11

1.4 Programma van Maatregelen 11

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek 11
1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie 11
1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen 12
1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem 13
1.4.5 Onderzoeksstrategie, -technieken en -methode 13
1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP 14
1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders 14
1.4.8 Vondsten 15

1.5 Conclusie 15

2 Bibliografie 16

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....7
Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt). 14

TABELLENLIJST

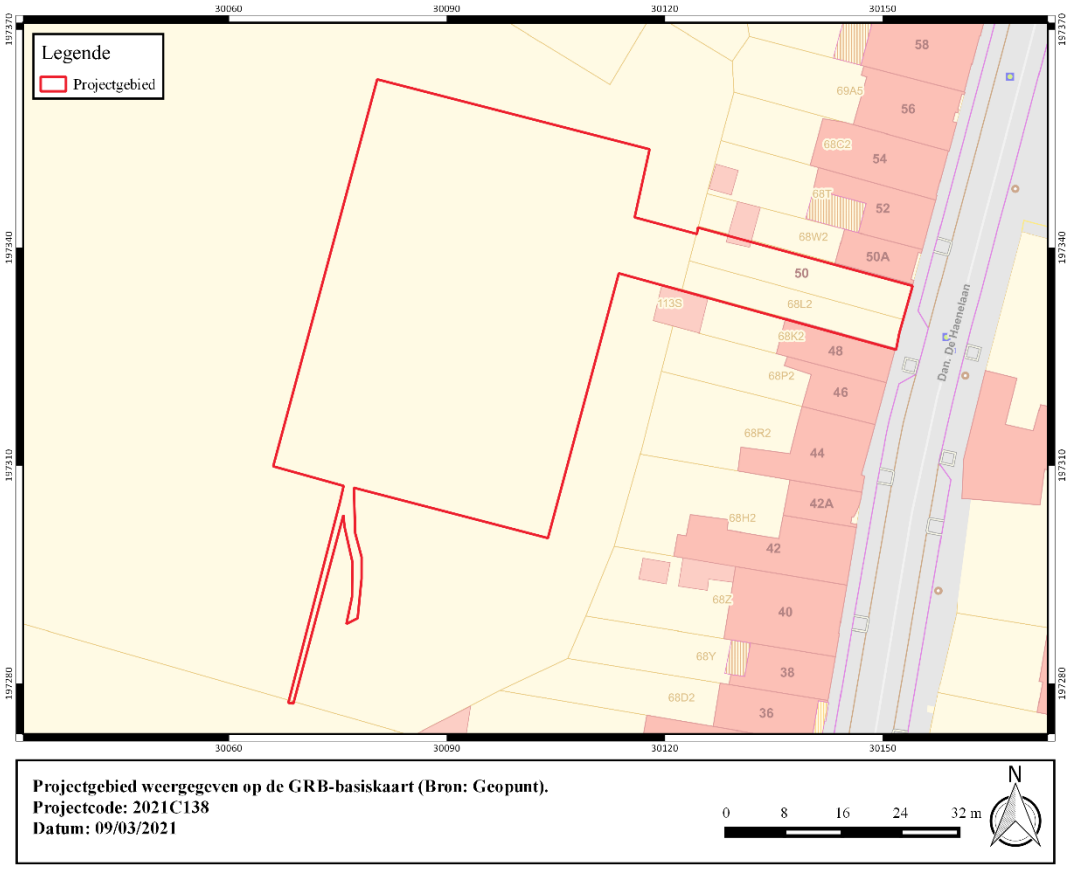
Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek. 6

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
b) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ruben Willaert NV Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
c) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Veurne
	Deelgemeente	/
	Postcode	8630
	Adres	Daniel De Haenelaan 50 8630 Veurne
	Toponiem	Vaubanpark
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	X_{min} = 30043 Y_{min} = 197287 X_{max} = 30156 Y_{max} = 197365
d) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Veurne, Afdeling 1, Sectie A, nr. 68v² & 68l² Sectie B, nr. 113r Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de aanleg van een parking met aansluiting op de Daniël De Haenelaan in Veurne. Het volledige projectgebied is ca. 2530 m² groot en is in gebruik als voetbalveld. Ter hoogte van de Daniël De Haenelaan bevindt zich heden een woning, deze wordt gesloopt in het kader van de geplande werken.

Veurne is gelegen in de kustpolders en is gegroeid vanuit een nederzetting die zich op de rand van een zijtak van de grote Avelkappellegeul, het zgn. 'Veurnse Gat' bevond. Mogelijk is de stad gegroeid op een eiland in deze geul of meer waarschijnlijk op een opgeworpen terp. De precieze locatie van deze geul is ongekend, tevens is niet geheel duidelijk wanneer deze geul is dichtgeslibd. De Quartairgeologische kaart geeft aan dat de top van de sequentie bestaat uit Holocene getijdenafzettingen. De bodemkaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied geen informatie weer. Ten westen van het terrein is een strook vergraven gronden weergegeven. Vermoedelijk kan dit gekoppeld worden aan de vroegmoderne stadsversterkingen van Veurne. Verder westwaarts zijn verschillende polygonen 'ontveende' gronden weergegeven. Onderzoek in de omgeving van het onderzoeksgebied heeft aanwijzingen opgeleverd dat er reeds veen werd ontgonnen in de omgeving tijdens de Romeinse periode, zij het in kleinschalige ontginningskuilen.

Uit het cartografische materiaal kan afgeleid worden dat het onderzoeksgebied zich bevindt ter hoogte van de laatmiddeleeuwse en vroegmoderne versterkingen van Veurne, ten oosten van de historische kern van de stad. Oorspronkelijk bestond de verdediging van de stad uit een gracht met achterliggende stadsmuur. Op het kaartmateriaal is te zien dat het oostelijk deel van het terrein vermoedelijk samenvalt met deze oudere verdedigingsgracht. Door de ontwikkelingen in artillerie werden ook de stadsverdedigingen aangepast en evolueren ze naar stervormige fortificaties in de 17e en 18e eeuw. Op o.a. de kaart van Ferraris is te zien dat er ter hoogte van het onderzoeksgebied een ravelijn is gebouwd die met een brug over de stadsgracht langs de rugzijde verbonden is met de oostelijk gelegen stadsmuur. Op het einde van de 18e eeuw worden de stadsversterkingen van Veurne stelselmatig ontmanteld. Op de 19e-eeuwse kaarten kan het ravelijn nog herkend worden in de perceelsstructuren. Binnen de orthofotosequentie is weinig evolutie op te merken. Het terrein werd de voorbije decennia deels gebruikt als voetbalveld.

Binnen het onderzoeksgebied werd reeds een beperkt archeologisch onderzoek uitgevoerd. Bij een proefsleuvenonderzoek in het kader van een groter waarderingsproject in functie van de realisatie van een grote groenzone binnen het stedelijk weefsel werden twee proefsleuven aangelegd ter hoogte van het huidige projectgebied. Een eerste kort proefsleuf werd aangelegd op de rugzijde van het ravelijn, net ten zuiden van de brug die is weergegeven op de Ferrariskaart. Hierbij werden verschillende dempingsfasen van de gracht herkend waarvan mogelijk één pakket in verband gebracht kan worden met de oorspronkelijke vestingsgracht. Daarnaast werden er resten van beschoeiing aangetroffen bestaand uit gevlochten wilgentakken die vermoedelijk verband houden met het wallichaam van de ravelijn. Ook werd een paalspoor geregistreerd dat gekoppeld kan worden aan de brug tussen de ravelijn en de oostelijk gelegen courtine. Het vondstmateriaal dat werd gerecupereerd uit de dempingspakketten dateert uit de 13e tot 14e eeuw. Een tweede sleuf werd aangelegd net ten zuiden van het huidige studiegebied. Ook hier werden verschillende grachtfasen in doorsnede geregistreerd en werd zowel de aanzet van het talud van de ravelijn als de oostelijke binnenwal vastgesteld. In deze sleuf werden fragmenten aardewerk gerecupereerd die geplaatst kunnen worden in de 15e tot 16e eeuw. Tijdens dit grotere waarderende onderzoek werden eveneens kleinere veenwinningskuilen aangetroffen die vermoedelijk te dateren zijn in de Romeinse periode. Ook buiten de stad zijn er aanwijzingen voor menselijke aanwezigheid in de omgeving die dateert van voor de

middeleeuwen. Een oudere waarneming wijst op de aanwezigheid van een zoutwinningssite die zou dateren uit de laatste fase van de late ijzertijd. Overige vindplaatsen en indicatoren vallen in hoofdzaak te koppelen aan bewoning en andere activiteiten in de volle middeleeuwen en jongere fasen.

Concreet dient ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Op basis van het bureauonderzoek kan de aanwezigheid van archeologisch erfgoed niet uitgesloten worden. Daarentegen heeft een zeer beperkt onderzoek binnen de grenzen van het terrein de aanwezigheid van archeologische resten reeds aangetoond. De verwachting bestaat aldus in hoofdzaak uit resten van de laatmiddeleeuwse en vroegmoderne stadsversterkingen. Teneinde de aanwezigheid en bewaringstoestand van archeologisch erfgoed in kaart te brengen en de impact van de geplande werken hierop te evalueren is een proefsleuvenonderzoek noodzakelijk na de geplande sloopwerken.

1.3 Gemotiveerd advies

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Vooralsnog is geen informatie aan het licht gekomen waardoor er van uitgegaan kan worden dat het terrein vrij is van archeologisch erfgoed. Op basis van de beschikbare gegevens bestaat de verwachting uit resten van de middeleeuwse en de vroegmoderne stadsversterkingen. Vanwege locatie binnen overstromingsgebied en de ligging ter hoogte van de vestingswerken wordt de kans op in situ bewaarde artefactensites als minimaal beschouwd. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot de verwachting is een proefsleuvenonderzoek.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

Op basis van de cartografische bronnen kan afgeleid worden dat het onderzoeksgebied zich bevindt ter hoogte van de middeleeuwse en jongere stadsversterkingen. Op de kaart van Ferraris is ter hoogte van het studiegebied een ravelijn afgebeeld. Eind de 18^{e} eeuw worden deze versterkingen ontmanteld. De vorm hiervan kan echter wel nog herkend worden in de perceelsstructuren op de 19^{e}-eeuwse kaarten en ten dele in de huidige topografie. Bijkomend archiefonderzoek zal in dit geval niet leiden tot meer inzicht inzake aanwezig erfgoed. of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe bodemopbouw vermoed wordt.

Ter hoogte van het onderzoeksgebied dient, vanwege de ligging ter hoogte van verschillende constructiefasen van de stadsversterkingen uitgegaan te worden van een complexe verticale stratigrafie die het gevolg is van menselijk ingrijpen waarin verschillende archeologisch relevante niveaus aanwezig kunnen zijn. Deze kunnen echter beter binnen een ruimer kader gevat worden binnen het proefsleuvenonderzoek. Een voorafgaand landschappelijk bodemonderzoek is weinig zinvol.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Vanwege de verstedelijkte context is kans dat een geofysisch onderzoek een meerwaarde is voor het proefsleuvenonderzoek en kan nog kan leiden tot kenniswinst te beperkt.

-verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite.

Vanwege de ligging binnen het kustgebied en de aanwezigheid van verschillende elementen van de Veurnse stadsversterkingen wordt de kans minimaal geacht dat ter hoogte van het onderzoeksgebied nog in-situ artefactensites bewaard zijn. Vanwege dit gebrek aan potentiële kenniswinst wordt een archeologisch booronderzoek weinig zinvol geacht.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt aangewend op terreinen die een zekere mate van oppervlaktebewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen mogelijk gerichtere keuzes gemaakt worden in de te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is heden niet in gebruik als akker. Het uitvoeren van een veldkartering heeft weinig zin. Een veldkartering zal in dit geval niet leiden tot wezenlijke kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en op basis van objectieve waarnemingen uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop.

De beschikbare gegevens wijzen op een trefkans grondvaste resten van militaire infrastructuur uit de middeleeuwen en nieuwe tijd. Bijkomende terreinwaarnemingen zijn noodzakelijk om de aanwezigheid en bewaringstoestand van eventueel aanwezig erfgoed te evalueren. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een proefsleuvenonderzoek. Op deze wijze kan de impact van de geplande werken op aanwezige relicten bepaald worden.

1.3.1 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site binnen de grenzen van het onderzoeksgebied niet aangetoond worden. De beschikbare gegevens wijzen hoofdzakelijk op een trefkans resten de laatmiddeleeuwse en vroegmoderne stadsversterkingen. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk om de bewaringstoestand van aanwezig erfgoed en de impact van de geplande werken te bepalen.

1.3.2 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.3 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden voor de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.4 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van het proefsleuvenonderzoek. Enkel zo kan een duidelijke inschatting gemaakt worden inzake de aanwezigheid van archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: na de sloopwerken worden geen fysieke obstakels verwacht waardoor proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd kunnen worden.

-nuttig: gelet op de verwachting is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om archeologische resten in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van spoorbewerking blijft tijdens het vooronderzoek normaliter beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relicten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: de geplande werken impliceren een substantiële ingreep in de bodem over de volledige oppervlakte van het onderzoeksgebied tot op archeologisch relevante diepte. Hierdoor moet vooralsnog uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring niet mogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten?

-wat is de diepteligging van het archeologisch leesbaar niveau? Is er sprake van meerdere archeologisch relevante niveaus? In welke mate interfereren de geplande werken met het bodemarchief?

-in hoeverre is het bodemarchief nog intact? Is er sprake van verstoring?

-zijn er antropogene sporen aanwezig die geen verband houden met de stadsversterkingen? Wat is de bewaringstoestand van deze sporen?

-maken deze sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?

-kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-hoe verhouden de terreinwaarnemingen zich tegenover de cartografische bronnen en het reeds uitgevoerde onderzoek op het terrein en in de nabije omgeving van het plangebied?

-kunnen sporen gekoppeld worden aan de gekarteerde stadsversterkingen? Kan hierin reeds een fasering herkend worden? zijn er aanwijzingen voor bewaarde loopniveaus of beschoeiing van grachten of taluds?

-zijn er aanwijzingen voor verstevigingen in natuursteen?

-wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?

° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?

° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?

° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2021C138) uitgevoerd met betrekking tot het plangebied te Veurne. Hieruit kon voornamelijk een trefkans inzake resten van de middeleeuwse en vroegmoderne stadsversterkingen afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie, -technieken en -methode

De meest geschikte onderzoekmethode met betrekking tot de trefkans inzake resten van de middeleeuwse en vroegmoderne stadsversterkingen is een proefsleuvenonderzoek op het volledige onderzoeksgebied. Dit onderzoek kan evenwel pas aanvatten na de sloop van de aanwezige bebouwing aan de straatzijde. Bij het slopen mag de vloerplaat verwijderd worden maar mag niet dieper gegraven worden. Ook de funderingen dienen behouden te blijven teneinde het bodemarchief niet bijkomend te beschadigen.

Het proefsleuvenonderzoek dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met tussenafstand van maximaal 15 m. Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

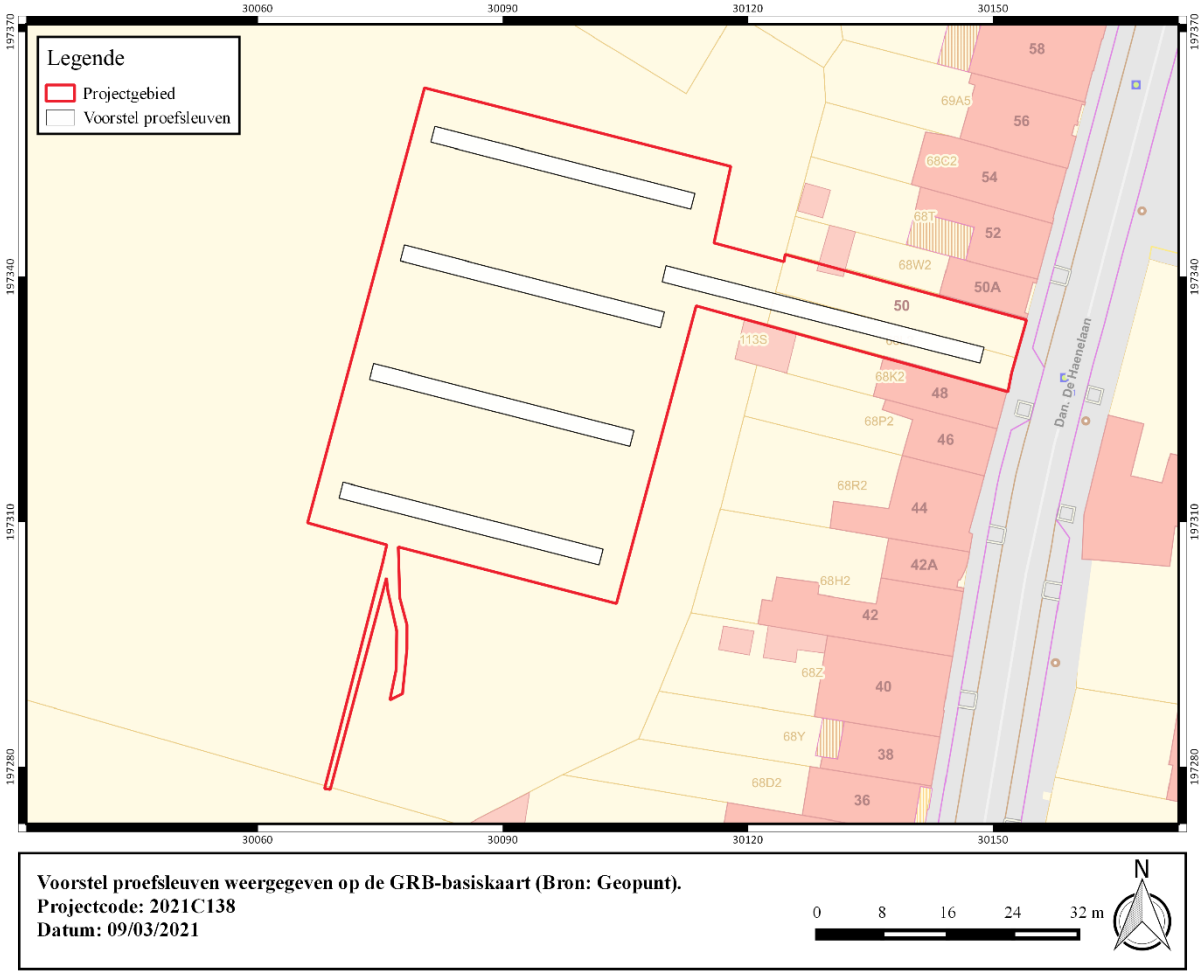
De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

De sleuven worden haaks op de Daniël De Haenelaan en veronderstelde stadsgracht ingeplant. Dit impliceert een inplanting volgens een noordwest-zuidoost gerichte as. Enige afwijking van het vooropgestelde sleuvenplan wordt gemotiveerd in de rapportage.

De geplande werken hebben betrekking op een oppervlakte van ca. 2530 m^2. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met gladde bak. Deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau indien het bovenliggende vrij is van sporen.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek dient eveneens aandacht uitgaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Minimaal wordt één profielkolom per sleuf aangelegd, in een geschrankt patroon. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare leidinggevende ervaring met proefsleuvenonderzoek op middeleeuwse en jongere stadsversterkingen.

-een assistent-archeoloog voldoend aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.8 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de aanleg van een nieuwe parking met toegang aan de Daniël De Haenelaan te Veurne. Op basis van het bureauonderzoek kan hoofdzakelijk een trefkans inzake resten van middeleeuwse en jongere stadsversterkingen afgeleid worden. De meest geschikte onderzoeksmethode conform deze verwachting is een proefsleuvenonderzoek. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2021

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.